

200700032/2.

Datum uitspraak: 6 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak na vereenvoudigde behandeling (artikel 8:54 van de Algemene wet
bestuursrecht) op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/3285 en 06/4260 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank Rotterdam van 16 november 2006 in
het geding tussen:

appellant,

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 juli 2006 heeft de Minister van Justitie (hierna: de minister) de aan appellant verstrekte leefgelden op grond van de Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgelden aan ex-ama's van 19 november 2004 (Stcrt. 2005, 10, hierna: de beleidsregels) beëindigd.

Bij besluit van 12 september 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 november 2006, verzonden op 17 november 2006, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Rotterdam (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 29 december 2006, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 8 februari 2007 heeft de minister van antwoord gediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Bij besluit van 16 oktober 2002 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Bij uitspraak van 1 juli 2003 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak heeft appellant geen hoger beroep ingesteld, zodat daarmee het besluit van 16 oktober 2002 in rechte onaanastbaar is geworden.

2.2. In de beleidsregels is vermeld dat de minister rechtmatig verwijderbare jeugdigen, die de leeftijd van achttien jaar of ouder hebben bereikt (hierna: ex-ama's) na het bereiken van hun meerderjarige leeftijd via de Stichting Nidos leef- en zakgelden heeft verstrekt zonder dat hiervoor een wettelijke grondslag bestaat en dat is besloten deze uitkeringen, die worden bekostigd uit de algemene middelen, te beëindigen. Voor de wijze van beëindiging is aansluiting gezocht bij de regelingen die op dit punt gelden voor degenen die als volwassen asielzoeker Nederland zijn binnengekomen en zijn uitgeprocedeerd.

In de beleidsregels is voorts vermeld dat algemeen geldt dat van degene die in Nederland asiel heeft gevraagd, indien een onherroepelijke negatieve beslissing is genomen op de asielaanvraag, wordt verwacht dat hij zijn vertrek uit Nederland realiseert. Uitgangspunt is dat de voorzieningen eindigen. De indiening van een aanvraag om een reguliere verblijfsvergunning creëert in beginsel geen nieuw recht op voorzieningen. Dit uitgangspunt is

niet anders voor de meerderjarige vreemdeling die aanvankelijk als ama een asielaanvraag heeft ingediend, onder voogdij van de Stichting Nidos heeft gestaan en uit dien hoofde leefgeld heeft ontvangen.

Voor ex-ama's, die op het moment van de inwerkingtreding van de beleidsregels reeds meerderjarig zijn en verblijven in een voorziening van de Stichting Nidos of zelfstandig op kamers wonen, geldt dat de voorzieningen eindigen na het doorlopen van een procedure die wat betreft zorgvuldigheid aansluit bij de beëindiging van voorzieningen van 'gewone' asielzoekers. Voor de te volgen procedure is de datum van de laatste beslissing in de asielprocedure bepalend. Indien die beslissing dateert van vóór 29 december 2000 en de eerste beslissing in die procedure van vóór 1 januari 2000, eindigt de verstrekking van leefgeld op basis van de werkwijze als beschreven in de Herziane werkwijze ter vervanging van Stappenplan III van 8 januari 1999 (Str. 2002, 127). Indien de laatste beslissing in de asielprocedure dateert van ná 29 december 2000, dient een beslissing tot beëindiging van de leefgelden te worden genomen, nadat overeenkomstig artikel 4:8 van de Awb de ex-ama in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze daarover naar voren te brengen, aldus de beleidsregels.

Nu ten aanzien van appellant de laatste beslissing in de asielprocedure op 16 oktober 2002 is genomen, is in dit geval de laatstgenoemde procedure van toepassing.

2.3. Appellant betoogt dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft geoordeeld dat de minister de door hem aangevoerde omstandigheden niet als dermate bijzonder heeft hoeven aan te merken, dat zij aanleiding hadden moeten geven om van de beleidsregels af te wijken.

2.3.1. Uit de uitspraak van de Afdeling van 15 november 2006 in zaak no. 200603953/1 (www.raadvanstate.nl) volgt dat er slechts in zeer bijzondere gevallen aanleiding zal zijn om, ondanks het feit dat een ex-ama meerderjarig is, niet over te gaan tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden, bijvoorbeeld indien sprake is van een acute medische noodsituatie.

Onder een acute medische noodsituatie verstaat de minister de situatie waarin betrokkene lijdt aan een stoornis, waarvan op basis van de huidige medisch-wetenschappelijke inzichten vaststaat dat het achterwege blijven van onmiddellijke behandeling in deze fase van de stoornis zal leiden tot overlijden, invaliditeit of een andere vorm van ernstige geestelijke en/of lichamelijke schade.

2.3.2. Appellant klaagt dat hij ernstige psychische problemen heeft waarvoor hij professionele hulp nodig heeft, zodat het ongewenst is dat hij bij de beëindiging van de verstrekking van leefgelden tevens zijn recht op de daarbij behorende ziektekostenverzekering verliest. Wat hier ook van zij, gesteld noch gebleken is dat sprake is van een acute medische noodsituatie in vorenbedoelde zin, zodat de klacht faalt.

Voorts heeft de minister de omstandigheid, dat appellant een reguliere aanvraag heeft ingediend, gezien de hiervoor vermelde passage van de beleidsregels, in zijn besluit van 12 september 2006, terecht niet aangemerkt als een omstandigheid die bij de vaststelling van voormelde

beleidsregels niet is betrokken en die tot afwijking daarvan zou kunnen nopen. Hetzelfde geldt voor de omstandigheid dat appellant, naar hij stelt, door het beëindigen van de verstrekking van leefgeld en zijn schoolopleiding niet kan afmaken.

De rechtbank heeft derhalve terecht, samengevat weergegeven, geoordeeld dat de minister in de door appellant aangevoerde omstandigheden terecht geen bijzondere omstandigheden heeft gezien die tot afwijking van de beleidsregels zouden kunnen nopen.

2.4. Appellant betoogt voorts dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat de minister de hoorplicht heeft geschonden.

2.5. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (bijvoorbeeld uitspraak van 19 mei 2005 in zaak no. 200500618/1, JV 2005/260), vormt het horen een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure en mag daarvan slechts worden afgezien, indien er naar objectieve maatstaven op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de gemaakte bezwaren niet tot een andersluidend besluit kunnen leiden.

Gelet op hetgeen in rechtsoverweging 2.3.2 is overwogen, heeft de minister zich terecht op het standpunt gesteld dat het reeds aanstonds duidelijk was dat de door appellant in zijn bezwaarschrift aangevoerde omstandigheden niet zodanig uitzonderlijk waren, dat die tot afwijking van de beleidsregels zouden kunnen nopen en dat daar redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk was. Daar komt bij dat appellant in zijn bezwaarschrift geen andere omstandigheden heeft aangevoerd, dan die hij in het informatiegesprek, vervolgggesprek en zienswijzegesprek, die het Centraal Orgaan opvang asielzoekers namens de minister met appellant heeft gevoerd, naar voren heeft gebracht.

Het betoog faalt.

2.6. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en
mr. B. van Wagtendonk en mr. D. Roemers, Leden,
in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
Voorzitter

w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 juni 2007

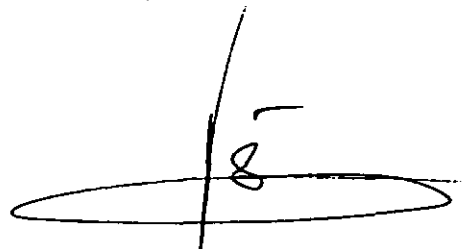
Tegen deze uitspraak kan verzet worden gedaan bij de Afdeling (artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht).

- Verzet dient schriftelijk en binnen zes weken na verzending van deze uitspraak te worden gedaan.
- In het verzetschrift moeten de redenen worden vermeld waarom de indiener het niet eens is met de gronden waarop de beslissing is gebaseerd.
- Indien de indiener over het verzet door de Afdeling wenst te worden gehoord, dient dit in het verzetschrift te worden gevraagd. Het horen gebeurt dan uitsluitend over het verzet.

32-485.

Verzonden: 06 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Beschikking op bezwaar beëindiging leefgelden

AAN: Advocatenkantoor Palm
t.a.v. mr B.A. Palm
Maliebaan 39 A
3581 CC Utrecht

INZAKE: Van Angolese nationaliteit
IND-nummer 0205.13.2034

Rijswijk, 12 september 2006

Geachte heer/mevrouw,

Het door u namens de heer (verder: belanghebbende) ingediende bezwaarschrift van 31 juli 2006 (aangevuld bij fax van 20 augustus 2006 is gericht tegen het besluit van de Minister van Justitie van 20 juli 2006. Hierin is besloten de verstrekking van leefgeld aan belanghebbende te beëindigen. Het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: COA) heeft dit besluit namens de Minister van Justitie genomen.

Juridisch kader

Belanghebbende heeft als alleenstaande minderjarige asielzoeker (hierna: ama) in Nederland een asielverzoek gedaan. Hierdoor is belanghebbende onder de voogdij gekomen van de Stichting NIDOS en zijn aan belanghebbende leefgelden verstrekt. Bij het bereiken van de 18-jarige leeftijd is belanghebbende meerderjarig geworden en is van rechtswege de voogdij van de Stichting NIDOS geëindigd (artikel 1:233 jo artikel 1:245 BW). Hiermee is tevens de wettelijke basis voor de verstrekking van leefgelden vervallen. De leefgelden zijn, ook al bestond hier geen wettelijke basis meer voor nu belanghebbende de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt, aan belanghebbende doorbetaald.

Bij besluit van de Minister van Justitie van 19 november 2004 (Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, p. 9) is aan het bestuur van het COA de bevoegdheid tot het nemen van besluiten namens de minister inzake de beëindiging van de verstrekking van leefgelden aan ex-ama's gemandateerd.

De Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: IND) heeft het COA medegedeeld dat belanghebbende in het kader van de eerste asielaanvraag is uitgeprocedeed. De eerste IND-beschikking in de eerste asielprocedure dateert van ná 1 januari 2000. Ter beëindiging van de verstrekking van de leefgelden dient een beschikking beëindiging leefgelden aan belanghebbende te worden gegeven nadat belanghebbende conform artikel 4:8 Awb in de gelegenheid is gesteld een zienswijze daarover naar voren te brengen (Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, p. 9). Ook is gebleken dat belanghebbende de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt.

Voorafgaand aan het nemen van het bestreden besluit heeft het COA belanghebbende in de gelegenheid gesteld een zienswijze naar voren te brengen over het voornemen van het COA om de verstrekking van leefgelden aan belanghebbende te beëindigen.

In het zienswijzegesprek van 21 juni 2006 heeft belanghebbende geen argumenten of gegevens aangevoerd welke voor het COA aanleiding waren om niet tot beëindiging van de verstrekking van de leefgelden over te gaan.

Beoordeling van de gronden van bezwaar

Op grond van artikel 7:2, eerste lid, Awb, dient een bestuursorgaan, voordat op bezwaar wordt beslist, belanghebbenden in de gelegenheid te stellen te worden gehoord. Van dit horen kan op grond van artikel 7:3 van deze wet worden afgezien.

De gronden die u naar voren brengt in uw bezwaarschrift leiden niet tot een ander oordeel dan weergegeven in de door u bestreden beschikking.

Het COA meent dat de beleidsregels zoals die zijn opgesteld door de Minister van Justitie (zie Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, p. 9, verder: de Beleidsregels) weinig tot geen ruimte laten om hiervan af te wijken. In deze Beleidsregels is een strikte grondslag om tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden over te gaan opgenomen. De grondslag van de beëindiging van de verstrekking van de leefgelden is het feit dat belanghebbende meerderjarig is. In de Beleidsregels zijn geen omstandigheden opgenomen op grond waarvan, ondanks de meerderjarigheid, niet tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden mag worden overgegaan.

Het COA heeft geen reden gezien om gebruik te maken van artikel 4:84 Awb, om anders te besluiten dan waartoe de Beleidsregels nopen. Ook de psychische gesteldheid van belanghebbende geeft hiertoe geen aanleiding, waarbij wordt opgemerkt dat belanghebbende ingevolge artikel 10 lid 2 Vreemdelingenwet aanspraak maakt op voortgezette medisch noodzakelijke behandeling.

Gezien de Beleidsregels heeft het al of niet hebben lopen van een reguliere aanvraag geen invloed op de beëindiging van de verstrekking van leefgelden. De vraag of belanghebbende zijn opleiding kan afmaken speelt eveneens geen rol bij de beëindiging van de verstrekking van leefgelden. Omstandigheden als deze gelden niet als bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 4:84 Awb, omdat zij geacht moeten worden te zijn betrokken bij de overwegingen terzake van het vaststellen van het beleid zoals neergelegd in de Beleidsregels (zie de uitspraak van de ABRvS van 5 juli 2006, LJN: AY0403, rechtsoverweging 2.4.2)

Het in uw bezwaarschrift gestelde in overweging nemende ben ik van oordeel dat uw bezwaarschrift kennelijk ongegrond is omdat uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat uw bezwaren ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie. Dit mede gezien het feit dat de beleidsregels geen beoordelingsruimte laten om hiervan af te wijken. Daarom is belanghebbende op grond van artikel 7:3, onder b, Awb niet in de gelegenheid gesteld het bezwaar mondeling toe te lichten.

Beslissing

Het COA verklaart uw bezwaar ongegrond.

U kunt tegen deze beslissing binnen 6 weken na de dag van bekendmaking in beroep gaan bij de rechtbank. Het beroepschrift dient u te richten aan de rechtbank, sector bestuursrecht, binnen het rechtsgebied van de woonplaats van belanghebbende.

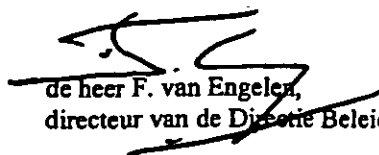
De rechtsgevolgen van dit besluit worden niet opgeschort door de indiening van een beroepschrift.

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Namens de Minister van Justitie,

Het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
namens deze,

de heer F. van Engelen,
directeur van de Directie Beleid en Juridische Zaken

Correspondentie over deze beschikking verzoek ik u te richten aan:
Centraal Orgaan opvang asielzoekers
t.a.v. Plexa/SRF
Postbus 3002
2280 ME RUSWIJK

RECHTBANK TE ROTTERDAM
Voorzieningenrechter

Reg.nr.: AWB 06/3285
AWB 06/4260

Uitspraak

in het verzoek om een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht in verband met de procedure tussen

wonende te verzoeker,
gemachtigde mr. B.A. Palm, advocaat te Utrecht,

en

de Minister van Justitie, namens deze het Centraal Orgaan opvang asielzoekers, verweerder,
gemachtigde mr. S.R. Fernhout.

1. Ontstaan en loop van de procedure

Bij brief van 8 mei 2006 is verzoeker geïnformeerd over het aanvangen van een procedure om tot beëindiging van zijn leefgeld over te gaan. Op 22 mei 2006 is verzoeker in een gesprek op de hoogte gesteld dat zijn leefgeld zal worden beëindigd. Op 30 mei 2006 is verzoeker wederom in een gesprek geïnformeerd over de beëindiging van zijn leefgeld. Op 21 juni 2006 heeft nogmaals een gesprek plaatsgevonden waarbij verzoeker zijn zienswijze naar voren heeft kunnen brengen over de beëindiging van zijn leefgeld.

Bij besluit van 20 juli 2006 is verzoekers leefgeld beëindigd.

Tegen dit besluit heeft verzoeker bezwaar gemaakt bij brief van 31 juli 2006. Tevens heeft verzoeker bij brief van 31 juli 2006 de voorzieningenrechter van de rechtbank verzocht om hangende bezwaar een voorlopige voorziening te treffen, waardoor de verstrekking van leefgelden wordt hervat.

Bij besluit van 12 september 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Verzoeker heeft bij brieven van 25 oktober 2006 beroep ingesteld tegen dit besluit en om een voorlopige voorziening verzocht. Aangezien verweerder na het indienen van het verzoekschrift van 31 juli 2006 op het bezwaar heeft beslist, is het petium van het verzoek aldus opgevat dat verzoeker de voorzieningenrechter heeft verzocht om hangende beroep een voorlopige voorziening te treffen, waardoor de verstrekking van leefgelden wordt hervat. Op 1 november 2006 heeft verzoeker de gronden van zijn beroep en zijn verzoek ingediend.

Verweerder heeft op 1 november 2006 een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 3 november 2006. Verzoeker is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich ter zitting laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

Wettelijk kader

Op grond van artikel 8:81, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

AWB 06/3285

2

AWB 06/4260

Op grond van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb kan de voorzieningenrechter onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat na de zitting in de voorlopige voorziening nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak.

Standpunt van verweerder

Verweerder heeft - zakelijk weergegeven - onder toepassing van de Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgeld en ex-ama's van 19 november 2004 (Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, pag. 9, hierna: Beleidsregels) de aan verzoeker verstrekte leefgeld beëindigd. Verweerder geeft aan van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te hebben vernomen dat verzoeker in het kader van zijn eerste asielaanvraag is uitgeprocedeerd. De eerste beschikking naar aanleiding van de asielaanvraag dateert van na 1 januari 2000. Tevens heeft verweerder erop gewezen dat verzoeker inmiddels meerderjarig is geworden. Bij het bereiken van de achttienjarige leeftijd is van rechtswege de voogdij van de Stichting Nidos geëindigd en is de wettelijke basis voor de verstrekking van leefgeld vervallen. Verzoeker is in de gelegenheid gesteld om zijn zienswijze te geven op het voornemen om zijn leefgeld te beëindigen. Volgens verweerder heeft verzoeker in het gesprek van 21 juni 2006 geen argumenten of gegevens aangevoerd die aanleiding gaven om niet tot beëindiging van de verstrekking van de leefgeld over te gaan. De door verzoeker aangevoerde bezwaren leiden niet tot een andere conclusie. Verweerder wijst er in dit verband op dat de beleidsregels weinig tot geen ruimte laten om ervan af te wijken. Verweerder ziet geen reden om onder toepassing van artikel 4:84 van de Awb anders te besluiten dan waartoe de beleidsregels nopen. De psychische gesteldheid van verzoeker geeft hiertoe geen aanleiding, waarbij verweerder opmerkt dat ingevolge artikel 10, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) aanspraak kan worden gemaakt op voortgezette medisch noodzakelijke behandeling. Het al dan niet hebben ingediend van een reguliere aanvraag heeft geen invloed op de beëindiging van de verstrekking van leefgeld. De vraag of verzoeker zijn opleiding kan afmaken evenmin. Dergelijke omstandigheden gelden niet als bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 4:84 van de Awb. In dit verband wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 5 juli 2006, LJN AY0403. Verweerder heeft het bezwaar kennelijk ongegrond verklaard en van het horen van verzoeker afgezien. In aanvulling op het vorenstaande heeft verweerder in het verweerschrift erop gewezen dat niet is gesteld dat verzoeker in een acute medische nood situatie verkeert en dat uit de door hem overgelegde medische stukken duidelijk blijkt dat een dergelijke situatie zich ook niet voordoet. Voorts is ter zitting betoogd dat rechtmatig verblijf geen omstandigheid is die beëindiging van leefgeld in de weg staat. Er is geen sprake van een medische nood situatie en op grond van artikel 10, tweede lid, van de Vw 2000 in combinatie met het koppelingsfonds wordt medisch noodzakelijke zorg niet onthouden.

Standpunt van verzoeker

Verzoeker kan zich niet verenigen met de handhaving in bezwaar van het besluit tot beëindiging van zijn leefgeld en voert daartoe - samengevat - het volgende aan. Verzoeker wijst erop dat hij een bezwaarprocedure heeft lopen tegen de afwijzing van de aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel medische behandeling. Op grond hiervan verblijft hij rechtmatig in Nederland. Desondanks wordt verzoeker thans geconfronteerd met een beëindiging van zijn leefgeld. Hij wordt niet in staat gesteld om zich te voorzien van de noodzakelijke middelen van bestaan. Verzoeker geeft aan dat hij lange tijd iedere maand leefgeld heeft ontvangen terwijl de verstrekking daarvan al eerder had kunnen worden beëindigd. Verzoeker stelt dat hij het leefgeld nodig heeft om zijn schoolopleiding te kunnen afronden. Volgens verzoeker is verweerder in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur niet ingegaan op de stelling in bezwaar dat bij de bekendmaking van het primaire besluit niet de vereiste zorgvuldigheid in acht is genomen. Verzoeker wijst erop dat het primaire besluit niet aan hem persoonlijk is overhandigd en evenmin aan hem of aan zijn gemachtigde per aangetekende post is verzonden. Daarnaast is verzoeker van mening dat het primaire besluit niet zorgvuldig is voorbereid, hetgeen strijd oplevert met artikel 3:2 van de Awb. In dit verband merkt verzoeker op dat hij zowel mondeling als schriftelijk tijdig heeft aangegeven dat hij kampt met medische / psychische problemen. Hij is zwaar getraumatiseerd. Verzoeker heeft hiertoe medische stukken overgelegd. Verzoeker wijst erop dat door de beëindiging van de leefgeld ook zijn ziektekostenverzekering eindigt. Gelet op zijn medische situatie en de daarvoor benodigde professionele hulp is dit ongewenst. De beslissing op bezwaar is op dit punt onvoldoende zorgvuldig tot stand gekomen en onvoldoende gemotiveerd. Volgens verzoeker had verweerder dienen af te wijken van de beleidsregels. Bij een juiste belangenafweging zou verweerder tot de conclusie moeten komen dat het belang van verweerder om de verstrekkingen te beëindigen niet opweegt tegen het belang dat verzoeker heeft bij voortzetting van de verstrekkingen. De omstandigheden waarin verzoeker verkeert zijn dermate schrijnend en bijzonder dat verweerder redelijkerwijs niet tot beëindiging van het leefgeld heeft kunnen komen. Voorts stelt verzoeker dat verweerder hem ten

AWB 06/3285

AWB 06/4260

3

onrechte niet heeft gehoord in bezwaar. Ter zitting is door verzoeker aangegeven dat hij er geen bezwaar tegen heeft indien toepassing zal worden gegeven aan artikel 8:86 van de Awb.

Beoordeling

De voorzieningenrechter overweegt allereerst dat er op 12 september 2006 een beslissing op bezwaar is genomen, waartegen beroep is ingesteld. In het kader van het beroep, in verband waarmee het onderhavige verzoek om een voorlopige voorziening is verzocht, ligt de beslissing op bezwaar ter toetsing voor. Gelet hierop is de voorzieningenrechter van oordeel dat de gronden die verzoeker aanvoert tegen het primaire besluit niet kunnen slagen.

De voorzieningenrechter constateert dat op verzoekers asielaanvraag van 13 mei 2002 afwijzend is beslist en dat het hier tegen ingestelde beroep ongegrond is verklaard bij uitspraak van 1 juli 2003. Tevens stelt de voorzieningenrechter vast dat niet in geding is dat verzoeker ex-ama is en inmiddels meerderjarig is geworden.

Verweerder heeft de hierboven vermelde Beleidsregels vastgesteld voor de beëindiging van de verstrekking van leefgelden aan ex-ama's. Niet is gesteld dat dit beleid kennelijk onredelijk is. Anders dan verzoeker stelt, biedt het beleid nauwelijks ruimte voor een belangenafweging. Gelet op de Beleidsregels en gezien hetgeen hiervoor is vastgesteld, heeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter op goede gronden de verstrekking van leefgelden aan verzoeker beëindigd.

Verzoeker heeft naar voren gebracht dat hij rechtmatig verblijf geniet, dat de verstrekking van de leefgelden al eerder kon worden beëindigd en dat hij zonder de leefgelden zijn schoolopleiding niet zal kunnen afronden. Tevens heeft verzoeker gewezen op zijn medische situatie en op de omstandigheid dat door de beëindiging van de leefgelden ook zijn ziektekostenverzekering eindigt. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder deze omstandigheden, gelet op voormelde Beleidsregels, niet als dermate bijzonder hoeven aan te merken dat zij aanleiding zouden hebben moeten geven om onder toepassing van artikel 4:84 van de Awb van het beleid af te wijken. Daarbij heeft verweerder van belang kunnen achten dat verzoeker, indien benodigd, geen noodzakelijke medische zorg wordt onthouden gelet op artikel 10, tweede lid, van de Vw 2000 in combinatie met het koppelingsfonds.

Gezien het vorenstaande is de voorzieningenrechter tevens van oordeel dat verweerder het bezwaar terecht als kennelijk ongegrond heeft aangemerkt en dat horen in bezwaar geen zin zou hebben gehad.

De voorzieningenrechter is voorts van oordeel dat de omstandigheid dat verweerder bij de heroverweging geen standpunt heeft ingenomen ten aanzien van de stelling dat bij de bekendmaking van het primaire besluit niet de vereiste zorgvuldigheid in acht zou zijn genomen, niet een onzorgvuldigheid oplevert die dient te leiden tot vernietiging van de beslissing op bezwaar. De voorzieningenrechter overweegt in dit verband dat het primaire besluit kenbaar op correcte wijze is bekend gemaakt door dit naar verzoekers woonadres te sturen en dat tevens vaststaat dat verzoeker het besluit destijds heeft ontvangen. Voor het oordeel dat de beslissing op bezwaar onzorgvuldig tot stand is gekomen en onvoldoende is gemotiveerd, ziet de voorzieningenrechter ook overigens geen grond aanwezig.

Nu nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, bestaat er aanleiding om toepassing te geven aan artikel 8:86, eerste lid, van de Awb. Het beroep wordt derhalve ongegrond verklaard.

Gegeven de beslissing in de hoofdzaak komt het verzoek niet voor toewijzing in aanmerking.

De voorzieningenrechter ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 06/3285

AWB 06/4260

3. Beslissing

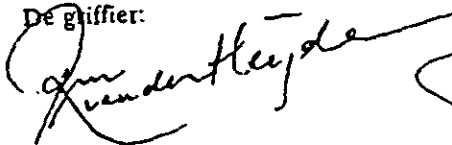
De voorzieningenrechter,

recht doende:

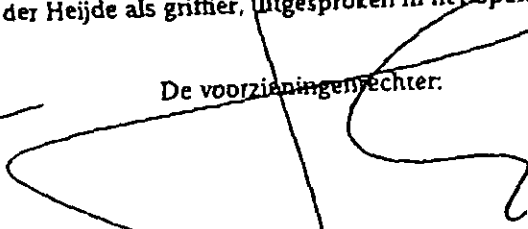
1. verklaart het beroep ongegrond;
2. wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.C. Naves als voorzieningenrechter. De beslissing is, in tegenwoordigheid van R.A.M. van der Heijde als griffier, uitgesproken in het openbaar op 16 november 2006.

De griffier:

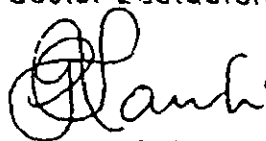
De voorzieningenrechter:

Een belanghebbende - onder wie in elk geval verzoeker wordt begrepen - en verweerder kunnen tegen deze uitspraak - voor zover die betrekking heeft op het beroep - hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage. De termijn voor het indienen van het beroep schrift bedraagt zes weken en vangt aan met ingang van de dag na die waarop het afschrift van deze uitspraak is verzonden. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

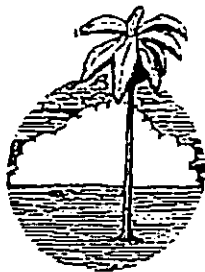
Afschrift verzonden op: 17 NOV 2006

VOOR KOPIE CONFORM ...
De griffier van de
Rechtspraak Rotterdam
Sector Bestuursrecht

G. Janki

wnd

ADVOCATENKANTOOR PALM

I

HOGER BEROEPSCHRIFT

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak, Hoger beroep
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN ✓	
29 DEC 2006	
ZAAKNR.	32 / 1
AAN:	Vb
BEHANDELD: DD:	PAR:

6355-A

PER FAX: 070 - 365 13 80

Ten behoeve van de vreemdeling

Naam:	
Geboortedatum:	
Nationaliteit:	Angolese
Geslacht:	M
Woon- of verblijfplaats:	p/a advocaat

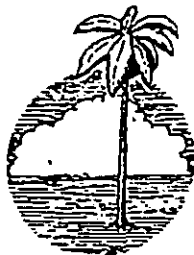
te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde aan de Maliebaan 39A 17 te (3581 CC) Utrecht.

Gegevens van de door bovengenoemde vreemdeling tot het indienen van dit hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigde

Naam gemachtigde:	mr B.A. Palm
Kantoor:	Advocatenkantoor Palm
Adres:	Maliebaan 39A
Postcode:	3581 CC
Plaats:	Utrecht
Telefoon:	030 234 11 50
Fax:	030 234 11 53
Dossiernummer:	0506.18

Omschrijving uitspraak

Instantie:	Rechtbank Rotterdam, Sector Bestuursrecht
Registratienummers:	AWB 06/4260
Datum uitspraak:	16/11/06
Datum verzending afschrift:	17/11/06

ADVOCATENKANTOOR PALM

Maliebaan 39 A
3581 CC Utrecht
T: 030 234 11 50
F: 030 234 11 53

mr B.A. Palm
mr S. Coenen
mw. A. Iewa (chef de bureau)

GRIEVEN:

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak waarvan hoger beroep en voert daartoe het volgende aan.

1. Appellant verzet zich tegen de uitspraak van de rechtbank waarin deze oordeelt dat de beëindiging van het leeffgeld van appellant door verweerder toelaatbaar is.
2. Ten onrechte concludeert de rechtbank dat verweerder heeft kunnen besluiten af te zien van de op grond van de AWB bestaande hoorplicht in de bezwaarfase. Hiertoe acht appellant van belang dat, gezien de door appellant in bezwaar aangevoerde argumenten, wel degelijk reden voor verweerder reden bestond om appellant in bezwaar te horen. In dit verband verwijst appellant ook naar de uitspraak van de rechtbank Utrecht 2006/04/14 (SBR 06/1164).
3. Appellant heeft in de bezwaar- en beroepsprocedure voldoende en beargumenteerd aangetoond dat en waarom verweerder in het geval van appellant gebruik dient te maken van haar bevoegdheid af te wijken van de door verweerder in dit verband gekozen beleidsregels. Naar het oordeel van appellant is hiertoe door de rechtbank in haar oordeel hieromtrent onvoldoende gemotiveerd aangegeven waarom verweerder in haar redenering gevolgd dient te worden dat niet van de beleidsregels afgeweken behoeft te worden. De rechtbank handelt naar het oordeel; van appellant hiermee derhalve in strijd met 3:46 AWB. De rechtbank laat na haar overwegingen in deze deugdelijk te onderbouwen en motiveren.
4. De rechtbank beslist gezien bovenstaande ten onrechte dat het beroep ongegrond zou zijn en dat derhalve geen proceskostenveroordeling wordt toegekend.

Verzocht wordt bovengenoemde uitspraak te vernietigen, het beroep in eerste aanleg alsnog gegrond te verklaren, onder veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure.

Utrecht, 29 december 2006

Gemachtigde

Bijlage: de uitspraak waarvan hoger beroep, gronden beroep